

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

De Cessatione Irregularitatis, Caput XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

2. Quæ his quatuor versibus, rupendium accommodatis colligate vobis fānē, sed ad memorizē com-lui.

1	2	3	4	5
Infirmus.	Demens,	Vitiatus.	Famina.	Servus.
6	7	8	9	
Infamis.	Novus.	Ignorans.	Baptismate peccans.	
10	11	12	13	14
Ordineve.	Occidens.	Mutilans.	Bigamusq;	Nothusq;
15	16	17	18.	
Hæresis.	Obstrictus.	Pauper.	Puer, exulat Aris.	

a Sac. de
Conf. d.
44. f. 3. n.
2. Tol. t.

2. Sac. de
Conf. d.

44. f. 3. n.

2. Tol. t.

C A P U T XXIII.

De cessatione Irregularitatis.

IN præcedentibus locuti sumus sæpè de ejusmodi cessatione, sed in particuliari prout sece obtulit occasio, démeps aliqua peculiaria capita, ex quibus Irregularitas cessare posset, sunt expendenenda.

Et sane de quatuor solet esse tractatio, ex Baptismo, & ingressu in Religionem, ex Cessatione causæ, ex Dispensatione. Nam de quinto, puta, ex assumptione ad Summum Pontificatum, dixi in Superioribus.

§ I.

Ex Baptismo.

a Supra c.

2. n. 2.

b Gibalin.

c Irreg. t. 6

d 2. n. 6.

e Avila, b

f Henrig. ab

g eodem citu

h 2. n. 26.

i Gloss. in

j C. Siquis

k omnen pri-

l ma qu

m 7.

n C. dein

o Gibal. l. c.

p 1. n. 8. Reg.

q 33.

r

s

t

u

v

w

x

y

z

aa

bb

cc

dd

ee

ff

gg

hh

ii

jj

kk

ll

mm

nn

oo

pp

qq

rr

ss

tt

uu

vv

ww

xx

yy

zz

aa

bb

cc

dd

ee

ff

gg

hh

ii

jj

kk

ll

mm

nn

oo

pp

qq

rr

uu

vv

ww

xx

yy

zz

aa

bb

cc

dd

ee

ff

gg

hh

ii

jj

kk

ll

mm

nn

oo

pp

qq

rr

uu

vv

ww

xx

yy

zz

aa

bb

cc

dd

ee

ff

gg

hh

ii

jj

kk

ll

mm

nn

oo

pp

qq

rr

uu

vv

ww

xx

yy

zz

aa

bb

cc

dd

ee

ff

gg

hh

ii

jj

kk

ll

mm

nn

oo

pp

qq

rr

uu

vv

ww

xx

yy

zz

aa

bb

cc

dd

ee

ff

gg

hh

ii

jj

kk

ll

mm

nn

oo

pp

qq

rr

uu

vv

ww

xx

yy

zz

aa

bb

cc

dd

ee

ff

gg

hh

ii

jj

kk

ll

mm

nn

oo

pp

qq

rr

uu

vv

ww

xx

yy

zz

aa

bb

cc

dd

ee

ff

gg

hh

ii

jj

kk

ll

mm

nn

oo

pp

qq

rr

uu

vv

ww

xx

yy

zz

aa

bb

cc

dd

ee

ff

gg

hh

ii

jj

kk

ll

mm

nn

oo

pp

qq

rr

uu

vv

ww

xx

yy

zz

aa

bb

cc

dd

ee

ff

gg

hh

ii

jj

kk

ll

mm

nn

oo

pp

qq

rr

uu

vv

ww

xx

yy

zz

6 Respondeo. Erit utique, quia occisio tunc parit Irregularitatem, quando homo moritur, sed in casu proposito Cagus mortuus est, quando Petrus ob Baptismum suscepimus jam erat subditus Ecclesie; ergo, &c.

§. II.

Ex Professione solenni Religiosa.

I. Per hanc Professionem, nullam de Jure Irregularitatem deleri, tenendum est, præter eam, quæ est ex defectu Natalium modo, quo luo dictum est loco.

2. De consuetudine, quisque videat: quid in sua Religione sit legitimè introductum? In qua re suo sunt explorata. Alterum, Religionis ingressum reddere facilem Irregularitatis dispensationem, Alterum, dictam legitimam consuetudinem, si qua in Religione est, esse servandam. De qua sic habet a Suarez. Ubi fuerit talis consuetudo (loquimur autem de consueticidine, qua, quis liber intelligit ab omni Irregularitate) retinenda est, quia licet per se sola non valeat dare Jurisdictionem; est tamen sufficiens signum potestatis concessæ, etiam si fortasse tunc de expresso privilegio non constet. Hæc Suarez.

§. III.

Ex Cessatione Causæ.

I. Duxi sparsim de hac in Superioribus. Nunc breviter hæc habe compendiosius. Non est hic quæstio de Irregularitatibus omnibus, an eæ cessent, cessantibus causis, sed de aliquibus, quæ actu pendent à sua causa. Irregularitatis ergo ex Bigarnia, homicidio, Hæretici, illegitimo Natali, & similes hic locum non habent; hæc enim semel contractæ à suis causis amplius dependent, unde ex se sunt perpetuae, nisi accedat legitima dispensatio. At Irregularitates ex defectu ætatis, scientiæ, libertatis, sanitatis, & similibus, cum pendeant ab actuali dicto defectu, eo amoto, statim cessant, & ipsæ Lege Suar. Sayrum, aliosque citatos.

2. Quid, si cesseret lex Irregularitatis? Explico. Est certa lex in Ecclesia; ut, qui occidit aliquem injustè, sit Irregularis. Fac ergo summum Pontificem hodie statuere, ut non sit Irregularis ille, qui hominem injustè occidit. Inquiero, an si-

cuti non futurus sum Irregularis, si in posterum occidam aliquem, sic liberer ab Irregularitate, quam contraxi ex homicidio, quod commisi, priusquam hæc nova lex constitueretur?

3. Respondeo, Esse id ex verbis legis definiendum, si enim lex hæc loquatur in futurum, ut scilicet in posterum non incurritur ex occidente Irregularitas, non cessabit Irregularitas antea contracta. Sicuti, si Pontifex nunc statueret, ne amplius contraheretur excommunicatio à percussione Clericos, non propterea non remaneret excommunicatus, qui ante hanc abrogationem Clericum percussit.

4. Si vero lex loquatur, etiam de præterito, in hunc ferè modum. Definiv, ut Irregularitates ex occidente contractæ non habeant amplius vi-gorem, cessabit Irregularitas antea contracta, seu melius Pontifex dispensare tunc censebitur contractam Irregularitatem.

5. Si denique dubia sint verba legis, num ea se extendant ad abrogandas antecedentes Irregularitates, tunc (salvo meliori iudicio) puto, eas cessare. Hujus dicti, in quo est difficultas, ratio esse posset, quia, in hoc casu, benignior legis interpretatio debet eligi: agitur enim de abrogatione legis poenalis, quæ lege poenali ablatâ, restituuntur homo primævis juribus, ut non reputetur indignus altari. Posita autem hac benigna, & probabili interpretatione, jam non est amplius dubia lex. Aliquid in hanc rem invenies, si legas a Suarum, Bonacinam, & Filiuc.

a Suar. de
Cens. d. 41.
f. 1. n. 7.

b Bonac. de
Cens. d. 7.

q. 5. pun. 1.

a n. 2.

c Filiuc. tr.

20. c. 10.

§. IV.

Ex Dispensatione.

I. De hac per occasionem plura, ferè quæ sentiuntur necessaria, dixi in præcedentibus, quibus, ut aliquid hic agamus, adde duo.

2. Primum. Si quis Irregularis assumatur ad summum Pontificatum, statim in eo cessat omnis Irregularitas Juris humani: ejusmodi enim assumptione est æquipollens Dispensatio. Similis etiam Dispensatio æquipollens, seu implicita esset, si Pontifex, sciendo, te esse Irregularem in circumstantia, in qua judicetur. Pontifex tuæ Irregularitatis memor, te invitaret ad Missam celebrandam, &c.

3. Secundum. Ecquibusnam verbis expediet dispensator ipsum actum Dispensandi?

Q. 2

Respon-

Respondeo, nullam præscribi formam verborum: certum est tamen, saltem, ut de Dispensatione constet, aliqua esse verba externa preferenda, illam quomodocunque significantia.

a Pyrr. Corrad de praxi Dispens. per torum.
b Glian. in summa Cens. V. Irreg. n. 22.

4. Formulas, quibus solet Pontifex dispensare habes latè apud a Corradum. Formulas autem quibus Delegatus commissam sibi Dispensationem expedire possit, ponit Glianus b in sequentem modum:

Auctoritate mihi à (N.) tradita dispenso tecum super Irregularitate, quam contraxisisti ob tales, vel tales causas (ea sunt exprimit) & habilem reddo, & te restituo executioni Ordinum, & officiorum tuorum. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Si dispensandus nullum habeat Ordinem, sic dicat Dispensans:

Habilem te reddo, ad omnes Ordines suscipiendos, &c.

5. Quod si necesse sit titulum Beneficii restituere, & fructus male perceptos, juxta suo loco dicta restituere, sic addat:

Et restituo tibi Titulum, seu Titulos Beneficii, seu Beneficiorum, & condono fructus male perceptos. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

6. Tertium. Quippluribus Irregularitatibus aggravatur, plutes v.g. occidit juxta supra dicta capite decimoquinto, paragrapto decimo à numero decimoquarto. Vel cum diversis Censuris Ordine uero exercuit juxta dicta cap. 14. §. 3. à n. 8. Vel est pluries Bigamus juxta dicta cap. 16. §. 2. n. 1. debetne Pontifici exponere, se tot, talibusque Irregularitatibus infici, an sati sit, absoluere dicere, i.e. esse Irregularem?

Respondeo. Quamquam non ignoro, hoc posterius ab aliquibus affirmari, tamen tibi Auctor sum, ut singulas, earumque qualitates exprimas distinctè, secus te semper scrupulis, & perplexitatibus divexus plorabis. Lege de

tota hac questione Dianam, & ad quam etiam facit, quod ego in Superioribus dixi cap. 17 §. 4. n. 16.

Atque hic mearum lucubrationum finis esto. *In quibus (cum a S. Hieron. Damasc. b S. Hilar. de Trinit. v. 12. fine. S. Hieronymo a loquor) seminus perite, aut parum caute aliquid possum est, emendaricupio à te, BEATISSIME PAPA, qui Petri Sedem tenes, & Fidem. Loquar item cum S. b Hilario. Sacrosancte Matris Ecclesia Virginiali Iudicio, que scripsi, & scribam, cuncta subiectio.*

F I N I S.

Laus Deo, Beatissimæ Virgini, ac Beato Aloysio Patrono meo.

ADDI-